

Ništa ne čitam, a i to jedva stižem.

Eh, gdje bi sada bila Europa da su zapadni Nijemci prije uskliknuli: „Deder, DDR!”

I pri kupnji brodske karte za *Titanicovu* posljednju vožnju trebalo je biti strpljen-spašen.

Vozeći pod utjecajem alkohola, nije ništa skrivio – čak ni zakašnjenje na obiteljski ručak. Utjecajan neki alkohol.

Proslavili smo dijamantni pir, a onda je svatko otišao u svoj krematorij.

Proračunskim novcem smo popravili krovništa autobusne, željezničke i „Bog zna što nas čeka” čekaonice.

Zamijenili su me u rodilištu, ali sam roditeljima čvrsto obećao da ću pronaći pravoga sebe.

ZLATKO TOMIĆ

aforizmi

**KVADRATURA
RUGA**

ISBN 9789535741558

9 789535 741558

ZLATKO TOMIĆ
KVADRATURA RUGA
Aforizmi

Vlastita naklada

Lektura: Mario Blagaić

Naslovnica i grafička priprema: Luka Bezić

Tisak: Tehničar kopirni centar - Split

CIP - Katalogizacija u publikaciji
SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA
U SPLITU

UDK 821.163.42-84

TOMIĆ, Zlatko, književnik
Kvadratura ruga : aforizmi / Zlatko
Tomić. - Split : vlast. nakl., 2021.

ISBN 978-953-7415-5-8

181215076

Nijedan dio ove knjige ne smije se umnožavati, fotokopirati, ni na koji način reproducirati bez nakladnikova dopuštenja.

ZLATKO TOMIĆ

KVADRATURA RUGA
Aforizmi

Split, 2021.

Kad su uklonili željeznu zavjesu, s objiju strana ostala je samo hrđa.

Smanjili smo izdatke za smanjivanje izdataka.

Pošteno sam se namučio, a onda sam se skinuo s kotača.

„Ovo mora da je neka zabuna”, rekao sam policajcu, a on je to prihvatio pa me, umjesto da me dohvati palicom, ustrijelio.

Platio je glavom premda mu se to financijski nije isplatilo.

□

Svi su se šokirali kad su saznali da je ubojica miran i tih mladić iz njihova susjedstva. Kako bi se tek šokirali da su saznali koliko su puta oni njega ubili.

□

Bivši predsjednik države je nosio bradu, a budući je već sve odnio.

□

Ne opkoljavajte me, zaokružite me na listiću.

□

Kad raspali baražna vatra, sretan si ako se ne mičeš ni u svom ni u svim ostalim zaklonima.

Zbog nje sam često pomišljao na samoubojstvo, a onda bih se vratio među mrtve.

Da sam slikar, naslikao bih je. Budući da nisam, prenio sam je na platno.

Čekamo prve slobodne izbore od prvog slobodnog čekanja.

Novi rat? Ni za živu glavu!

Samo za mrtvu.

Uložio sam oštar protest policiji koja mi dva puta godišnje pretresa stan.

Ipak je to podcjenjivanje prašine koja se skuplja na mojim knjigama.

Našoj ljubavi je došao kraj.

Počela je.

Komunizam nije bio tako loš.

Bio je ovako loš.

Kupio sam manji televizor i odmah su me crne slutnje obuzele jer je na njegovu ekranu premijer bio kraći za glavu.

Bili su skromni – obogatili su se samo na našoj skromnosti.

Zračna uzbuna visi u zraku.

Sabrao se prije svojih djela.

Bio je samouk. Začudio bi se a da ga nitko i ništa ne bi začudilo.

Taj političar je umro vrlo mlad – nije napunio ni osamnaest glasačkih kutija.

Jako žalim one satiričare koji žive u neizlječivo zdravom društvu.

Ništa ne čitam, a i to jedva stižem.

Brzo smo se raspali radi sporog raspadanja.

Otkad smo primljeni u Europsku uniju, kod nas je sve savršeno uredno i čisto. Na primjer, prosjaci na ulici se više ne nalaze pokraj šešira, već ispod njih.

Znam što ću učiniti posljednjeg dana svog života: ništa ne ću planirati dva dana unaprijed.

Povijest ima sumnjivu prošlost.

O ukusima se ne raspravlja. Pa naravno, zbog njih se ratuje.

Čini se da smo iste sreće. Ja sam iz vaših krajeva, a vi ste iz mojih početaka.

Donosim vam jednu dobru i jednu lošu vijest. Dobra je što obje nisu loše, a loša je što obje nisu dobre.

Ministre kulture, podnesite ostavku dok vas ostavka još može podnijeti.

Više ne vjerujem budalama. Sad su mi vjerovnici.

A lijepo mi je govorio otac – i to dok još uopće nije ni znao da će mi biti otac.

Sirotinja više ne živi teško. Želudci su im sve lakši.

Mijenjamo ustav – treba nam broj veći.

Ja da sam socijalni slučaj? Ne, ipak sam socijalna namjera.

Tek svake četvrte godine odlučujemo jer smo već svake četvrte sekunde neodlučni.

Otkad sam ušao u politiku, svi znaju o čemu govorim premda ja pritom uopće ne znam na što mislim.

Ispovijed čovjeka s dvostrukom osobnošću: „Borili smo se rame uz rame i tek na kraju smo otkrili da svatko od nas dvojice ima samo po jedno rame.”

S crvenih obraza nestaju zelene površine.

I kad ga vješaju, estet pazi da mu ništa ne visi.

Ovo mu je već treći brak kojemu ne zna broja.

Potrošili smo društvo dokazujući da nismo potrošačko društvo.

Ta se bolest rijetko javlja; doduše, ni ne pozdravljam je.

Donosim vam radosnu vijest: radosni ste i bez vijesti.

Živimo u poraću nedogođena rata.

Ušao je u parlament obećavši da će tamo dugo ostati.
U tu svrhu je ispustio sve gorivo iz tenka.

„Ne karikiram!” vrisne karika koja je ispala iz lanca.

Pretjerano je reći da me policija tukla.

To su bile samo natuknice.

U prošlim vremenima umjetnici su padali na prosjački štap. Danas se dižu do njega.

Obraćam se kulturnima: „Obraćam se s kulturnima.”

Minimalni cilj naše kulturne politike je da svi građani znaju čitati i pisati, a maksimalni da bez uzrujavanja prolaze pokraj knjižnica.

Dosta s tim detantima! Od njihove hladnoće smrzava nam se mržnja.

Peh moje generacije; jedni su prerano ostarjeli, a drugi su se prerano pomladili.

„Važno je ne gubiti živce”, reče jedan nepronađeni živac.

Devet od deset naših građana je gladno.

Deseti još nije, tek je desetkovan glađu.

Budući da je radilo samo pola mikrofona, bio sam govornik i pol.

□

Nije se dao maknuti pa smo ga promaknuli.

□

Kad se Vođa vratio iz inozemstva, začudio se s koliko uvježbanosti su folklorne skupine izvodile mišje kolo.

□

Kad god smo vodili ljubav, to je bilo u pravcu odvjentnika.

□

Izdržao sam pedeset godina braka.

Ne pitajte koji dio tog vremena sam bio živ.

Na našim stadionima svaka sekunda mržnje zaslužuje minutu onakve šutnje.

Objavio sam novi roman.

„Neprobavljiv je”, rekoše mi oni sa želudčanim smetnjama.

„Reichstag više nikad ne će gorjeti!” planula je kancelarka.

Živim u skladnom braku.

Ja sam dužan do grla, a moja supruga od grla.

Obišao sam sve kovače u gradu, ali nitko nije znao gdje se kuje urota.

Iz novinskih osmrtnica se jasno iščitava tko je bio urednik novina, a tko urednik pokojnikova života.

Bio je vrlo ozbiljan piroman.

Nikad se nije igrao s vatrom.

Traje prelazni rok, ali ništa mi ne prelazi u naviku.

Svi su im se uklanjali kad su nenasilnim putem dolazili na vlast.

Ne znam zašto mi se otac prevrće u grobu. Tä spiskao sam svoju, a ne njegovu djedovinu.

Objavite izborne rezultate naše pobjede – frizeri su izvršili s frizurama naših suprug.

Moguća su sva tri rezultata neriješena ishoda.

Komunisti su pogriješili što su sišli s planine kad ih se dozivalo.

Bili bi uvjerljiviji da su ostali samo na jeci.

„Država mora odumrijeti!” poviče krvnik i zamahne novom privatizacijom.

Komemorirali smo obiteljski ručak. Netko je upalio svijeću. Bilo nam je toplo oko usta.

Kad sam na putu, ja se, u principu, nikoga ne plašim.

Na žalost, uvijek kasnim na put pa u žurbi zaboravim na princip.

Dijabetičar kod psihijatra: „Doktore, šećer mi se naslađuje!”

Od udarne pesnice postali smo šaka jada.

Na kraju svakog dana oni nasmrt bolesni misle kako su otrgnuli još jedan dan od smrti, a oni zdravi misle kako su ubili još jedan dan života.

Čuvaj se Danajaca i kad ti aforizme nose.

Uljepšaj mi dan. Prespavaj ga!

Okrenuh se knjigama za tristo i šezdeset filmova.

Oprostio sam joj što mi je život pretvorila u prah kad sam vidio kako pepeo pretvara u vatru.

Ne znam što se s njim događa. Posljednji put sam ga vidio u osmrtnici.

Jadan je onaj film poslije kojeg se publika međusobno toliko pogledava da postaje gledljivija od samoga filma.

Državnog tužitelja smo pozdravili gromoglasnim naricanjem.

Uspjelo bi nam stvoriti pravnu državu preko noći da smo privatizaciju osmislili tren prije zalaska Sunca.

„Do kada će Hrvate uspoređivati samo s guskama u magli?” zagakala je patka iz pare kuhinjskog lonca.

Svi bivši i sadašnji državni tužitelji se pozivaju na rođendansko slavlje: pljačka stoljeća je prevalila stotu!

Umro mi je na rukama. Neka je vječni pokoj radu.

Tamo gdje se sudi bez suda, oslobađa se bez slobode.

Premijer nam ulijeva nadu. Kulturno se zahvaljujemo jer vozimo u nesigurnu budućnost pa nam je potrebno pouzdanije gorivo.

Nije najgore to što od umora spadamo s nogu, već to što nas pogodi domino efekt čim se uspravimo.

U laži su kratke mnoge.

Pobogu, što je po Bogu?

Luđak po luđak i eto projektila.

Projektil po projektil i eto reptila.

Vidi se na vama da ste postali nevidljivi.

Opet nam je državna blagajna prazna. Osjeti se to po šupljem glasu ministra financija.

Eh, gdje bi sada bila Europa da su zapadni Nijemci prije uskliknuli: „Deder, DDR!“

Karte su podijeljene, ali čekamo da nam kockarski stol vrate s nekog od mirovnih pregovora.

Počinila je smrtni grijeh odbijajući biti moj životni grijeh.

Šta je, tu je. Bolje i to nego da je ništa i da je tamo.

Treći smo u svijetu po potrošnji alkohola, a drugi po potrošnji prvoga koji je nešto trjezniji pa sve plaća.

Zavjetovao sam joj se na vječnu ljubav, a ona je samo odmahнула rukom – ipak je ona moderna vjernica, a ovdje se radilo o starom zavjetu.

Mudro, nema šta, ako manje glupo ima šta.

Nisam došao do riječi, a dugo sam pješadio.

Diktator je bio toliko besmrtn da smo ga samo privremeno ispratili na vječni počinak.

Kako se uzme?

Kako se uzme.

I pri kupnji brodske karte za *Titanicovu* posljednju vožnju trebalo je biti strpljen-spašen.

Svatko tko pognute glave prođe pokraj banke ili je propali bankar ili je uspjeli jamac.

Lijepo je biti književnik. Možeš svašta reći protiv države, nitko te ne uzima za ozbiljno, ponajmanje tvoj zatvorski čuvar.

Ne poslije mene – poslije mog računa za vodu potop.

Pregled igre mu je bio toliko dobar da su ga ovlastili da napravi i rendgen sudaca.

Izbalansirali smo odnos između nataliteta i mortaliteta – nitko ne umire od žalosti kad sazna da se nitko nije rodio.

Danas je lako ubiti čovjeka – ne postoji kazna doživotnog kajanja.

Sutra je novi dan.

To sam rekao i jučer pa ništa od novog dana.

Događaji su mi dali za pravo, ali za pravdu ništa.

Zakoni i postoje zato da maksimalno ograniče one koji misle da zakoni vrijede za sve.

Onima koji se boje mraka: „Noć ne pada dok ne iscrpi sve razloge za spuštanje.”

Vama ništa nije sveto, pa ni sveto pismo koje vam je pošta dostavila neadresirano.

Do dvadeset i drugog stoljeća je ostalo još sasvim malo
– nekoliko sudnjih dana.

□

Slušati liječnike?

Taman posla. Na jedan aparat uđem, na drugi izađem.

□

Sudac mu je dodijelio veću zatvorsku kaznu zbog
otegotne okolnosti što će izaći na slobodu prije negoli
shvati što je napravio.

□

Kad poglavar države odleti u Sjedinjene Američke Dr-
žave, njegov govor se ne prenosi u cijelosti.

Zrakoplov nad oceanom ne smije biti pretežak.

Budući da se smaknuće otegnulo zbog nerazjašnjenih razloga, krvnik je porazgovarao s osuđenikom – da malo ubije vrijeme.

Ratovi obično započinju u pet sati ujutro dok svi još spavaju i sanjaju o tome da su sve jame iz prošlih ratova zatrpane.

Nitko nije čist pred svojom prošlošću ni prljav pred svojom budućnošću.

Postoje snimke. Ništa nisam izmislio gledanjem.

Reforme, reforme, reforme...

Dok ih nabrojiš, već prođu.

Uragan se dosjetio: skrio se u zatišju pred buru.

Znate? A knjige poskupjele!?

Nikad prava vjera nije bila potrebija nego danas, čak ni onda kada je samo Bog vjerovao u sebe.

Znam što mi je činiti.

Moram samo nabaviti alat kojim ne znam rukovati pa ću znati i tko će činiti.

Demokracija još nije zaživjela, ali ima nevremena.

Odjek svake nepročitane knjige iziskuje čitanje samog sebe.

Tko cinka u metalnim vremenima, izbjegava olovo.

Čovjek danas treba izgubiti tuđe živce – da bi pronašao svoje.

Nije zabilježen porast nasilja.

To su bile samo predbilježbe ubojstava koja bi se i bez nasilja dogodila.

Postojim, dakle bijesan.

Krenuli smo s mrtve točke ne čekajući njenu obdukciju.

Eh, da je impotencija barem ispod potencije.

Stavila me pred gotov čin: ili ona ili alkohol. Svaki put kad o tomu razmišljam u ušima mi odzvanja: „Čin-čin.”

Profesor likovnog nije znao kako objasniti savršeno žuto pa se poslužio sintagmom: „Žuta štampa u Kineza.”

Za sljedeći rat moram savršeno izbalansirati boje na svom starom televizoru: krv može biti crna, ali predaja ne smije biti onako bijela.

Kolike li ženske gluposti – čupati obrve kad ih možeš samo podignuti.

S neba, ali ne u rebra, stižu radosne vijesti: „Potop na zemlji se odgađa jer su tsunamiji malo pretjerali.”

Imat ćemo mi i sjajnije prilike, ali, budite sigurni, sve ćemo ih, uz takav vaš jadan raspon od oduševljenja do razočarenja, promašiti.

Naša borba za ravnopravnost spolova završit će pokoljem hermafrodita.

Jest da je u socijalizmu radnicima bilo naporno, ali sad im se čelo cijedi sa znoja.

Sve su nam lađe potonule.

Ostala je još samo Zvonimirova lađa koja se polako u jahtu pretvara.

U saboru je uvedeno elektronsko glasanje, no psovanije je ostalo ručno.

Ustao je iz groba jer mu je pukla vrpca na dosjeu.

Vozeći pod utjecajem alkohola, nije ništa skrivio – čak ni zakašnjenje na obiteljski ručak.

Utjecajan neki alkohol.

U nogometu se ništa ne zna osim da je lopta ponekad okrugla.

Ne smeta mi što sam bos ako je trnje obučeno.

Premda su počeli sve svoje prodavati, ne mogu živjeti; kad su prešli na preprodaju tuđeg, ne žele umrijeti.

Rat je, nema ptica.

Potjerala ih strašila za zrakoplove.

Kaže meni moja mašta: „Podebljaj me da ti sve potanko ispričam.”

Hvala na humanitarnoj pomoći.

Odmogla mi je upravo toliko koliko je trebalo.

Naš brak sličići na kućicu u cvijeću.

Zasad je samo trava oko nje.

Kupaju se u raskoši?

A što biste vi htjeli, da se potucaju po njoj?

Rat je nesreća.

I više od toga ako je mir samo sreća nesretnih.

Ustaša, četnik, partizan... ima li još itko pametan da o njima raspravlja ako su mu njihove odore pri ruci?

Hipi pokret se ugasio kada su očevi i majke korova počeli rađati djecu cvijeća.

Crkva traži nove blaženike.

Ovi današnji su se previše razblažili.

Što će vam još i izvanredno stanje uz redoviti kaos?

Kad se narodu od silne dernjave osuše usta, dobro dođu i vatrogasni šmrkovi.

Na Zapadu ništa migrantskoga.

Ako reformiramo sudstvo, izobličiti ćemo i lica ubojica.

I svetačke aureole nad kockastim glavama s vremenom će morati pristati na kompromis.

Ero s onoga svijeta je bio toliko dobro napisan da je zaslužio eru nekog drugog svijeta.

Obećao je da će objaviti sve neobjavljene knjige.

Držimo ga za laž.

Mirovni posrednik nije doputovao. Doskakutao je preko minskih polja osvajačkih ratova svoje zemlje.

Mjesečina je znak da je romantika odradila sjajan posao.

Novinarski imperativ: „Požuti pa vladaj!”

Bolje dvaput luckasto odvažan nego jednom ludo hrabar.

Nekako se nosimo s teškoćama.

Malo nosimo mi njih, malo one jašu po nama, naravno, bez samara.

Bio je premazan svim suhoćama.

Vi se nadajte vječnom životu, a ja ću biti solidaran pa ću umrijeti posljednji.

Zalutala vam je najgluplja ovca?

Jeste li pretražili glasačke kutije?

Šutim i više od toga ne mogu vam reći.

Raj je pakao za ateiste.

Čemu izraz „pasja vrućina”?

Je li tko pitao deve?

Kad god kriza dosegne svoje žarište, nacija se smrzne.

Laž je da su komunisti ikoga ubili.

Oni su samo projurili kroz civilizacijsko crveno.

Premetaljka *Konačno s demokracijom* mogla bi glasiti
Skončano demokracijom.

Uvučeni smo u sukob, stoga odmah podijelimo ordenje
i izvucimo se iz ovog rata koji nije naš.

Ni sanjali niste da ćete doći k nama kirurzima.

Ni probudili se niste kada ste od nas otišli.

Svaki prekid vatre je nastavak pušenja.

Ne hvali se previše, ali sve što je u ovom kratkom vremenu postigao, postigao je sa svojih deset mandata.

Doslovno smo prenosili znakove kako bi mu bilo jasno preneseno značenje.

Kad se taj koji je satima znao držati dosadne tirade popeo na pozornicu i svoj govor počeo riječima: „Ne ću dugo...“, među slušateljima je prostrujio šapat: „Ne će još dugo... ne će još dugo...“

Strani promatrači će i ovaj put nadgledati naše izbore.

Već čiste dalekozore.

Do kraja ljeta zastupnici se dobro odmore i napune svoje baterije za prvo jesensko zasjedanje sabora.

Od našeg života do njegove smrti sve je moguće jer Svemogući je u bolnici.

Radimo i činimo sve što možemo. Ono što ne možemo prerađujemo i pričinjavamo.

Imamo književnu bum-generaciju. Ona je u stanju i Nobelu zaprijetiti svojim eksplozivnim knjigama.

Pred Europom se ne potimo samo zbog nepotizma.

Sad kad znamo kako izgleda ljubav prema mrtvom vođi, nismo sigurni bismo li je zamijenili s njim živim.

Kad smo našli dobrog kritičara, imali smo ozbiljan račun na njegove primjedbe.

Prostodušnost je veličanstveni dar složene duše.

Dezinformacija je da je Vođa mrtav. Grubo otarite suze koje niste uspjeli nježno obrisati.

Država nam je za pet. Preživjela je pet nepostojećih petogodišnjih planova razvoja.

Zlu ne trebalo, a još manje dobru.

Kad preda mnom spuštate kape do poda, znam da je to zbog divljenja mom umijeću da u te kape spustim papirnatu novčanicu koja će zazvečati kao da je metalna.

Kod nas nitko ni na koga ne podiže glas.

Dovoljan je i kamen osrednje veličine.

Tek kad je prodao milijun svojih knjiga, shvatio je da se obogatio na čudesnu spoju papira i tinte, a ne stila i ljepote.

Tko u miru sit pobrka lončiče, u ratu će gladan brkati kazane.

Kad pročitam naslov nekog krimića, odmah mi je jasno tko će koga ubiti i zbog kojeg nepročitana dijela ću ja ostati živ.

Svih ovih godina smo čekali sve ove godine.

Ništa ne pomaže.

Hvala, ništa.

Ništa.

I najlošijoj vladi Bog tri puta pomaže.

Četvrti put će radije sam postati premijer.

Ne bi se moglo reći da je mrzio sve što je hrvatsko jer je s ukusom uredio svoj omiljeni zatvorski kutak.

A kakva li bi tek klaonica nastala da se rat nije dogodio?!

Jedno po jedno ukinuli su nam sva prava.

Ostavili su nam samo pravo da nam zbog toga bude svejedno.

Nek' me mimoiđu svi oni koji idu mimo sebe.

Ne čitaj riječi prije negoli se suočiš s njima.

Bio je heroj za jedan dan – da ne bi bio kukavica za sva vremena.

Jednog dana istina će izići na vidjelo.

Do tada moramo pronaći lijek za sljepoću.

Sve je završilo sretno, po domaću.

A što da se dogodio happyend?

Ne okreći se, sine – ako si okrenuo stranicu knjige.

Čir na želudcu je plod mržnje koji ne otpisuje raku
pluća.

Osluškuj tišinu i kad si tiši od nje.

Mi nismo osvetoljubivi.

Zato nam slobodno dopadnite šaka.

Gdje su ona stara moderna vremena?

Ne može se nekažnjeno krasti. I ustav se počeo zanimati za takve devijacije u ponašanju.

Zbog povećanja proizvodnje otvorili smo novu kožaru, a staru smo prepustili gulikožama.

Nitko u ovoj državi ne može biti iznad zakona osim Ikara kojemu Sunce zaledi krila.

Toliko sam star da vaš rodni list nije niti niknuo u šumi kad sam ja još bio mlad.

Živim skromno – kako sam i umirao.

Devet stoljeća smo strpljivo čekali državu.

Zašto još nismo pričekali stoljeće-dva dok ona izgubi strpljenje čekati nas?

Pokraj ovakva života smrt je najgora stvar koja vam se iznenada može ne dogoditi.

Učini nešto sa svojim životom.

Za početak – rodi se.

U Mongoliji je zabranjen internet.

Zabranio ga je Surfa-kan.

Jedna je sila odlučila pasti samo kad zavlada bestežinsko stanje.

Vosak na vatri se topi sporije od idealnog muškarca pokraj savršene žene.

Nemam nikoga svoga.

Dajte mi nekoga vašega kojega nemate ni vi.

U odnosu na njihovu svečanu pjesmu koja sličí na ko-
račnicu, našoj je potrebna hodalice.

Ako vi ne podignete glas, ja ne znam tko će spustiti
šapat.

„Što me tako gledate?” reče premijer.

I oni svi oboriše premijerov pogled.

Narod je kušao obilje doživljavajući sve raznovrsnije fatamorgane.

Čudesno ste se oporavili!

A na kojem groblju se odmarate?

Rat je rat, a mir je mir.

Tolstoju je samo pola od toga bilo jasno.

Kad sam u restoranu htio platiti obilan ručak, pogledao sam u novčanik i jedino što sam mogao uzviknuti bilo je: „Konobar, mlatiti, molim!“

Kad magarac njače, ne filozofira ni o čijoj pameti.
Jer on nije pamet-njaković.

Učim od drugih da postanu drugi.

Nije vam ovo prvi put, ali mogla bi vam biti posljednja
cesta koju ste jezikom asfaltirali.

Postigli smo punu zrelost.
Otkinuli smo se od demokracije.

Nalazim se u neprijateljskom okruženju.

Sam sebe opkoljavam.

Pjesnik je puno toga htio reći, a onda je napisao knjigu
i svi su pokušaji pali u vodu.

Bio sam kod psihijatra.

Kad je čuo moju priču, nije više mogao ustati s kauča.

Hoćemo li tvornice vratiti lijenim radnicima sada kada
su u rukama tajkuna koji su bili vrijedni neradnici?

U tami se svašta može prodati pod svjetlo, pa čak i
naša iskričava budućnost.

Velika Hrvatska, Velika Srbija, Velika Albanija... Veli-
ka zabluda...

E, upravo ona, dokle joj sežu granice?

Ja sam Mičurin za aforizme.

Koji god napišem, križam.

Juriš! Naprijed naši! Nazad moji!

Vjerujte bankarima.

Oni vam ne će nanijeti zlo ako ste u stanju dugo se zlopatiti.

Gdje čeljad nije tijesna, ni javna kuća nije bijesna.

Kada sam joj kupio automobil, zahvalila mi je na tom sitnom znaku pažnje.

Kada sam joj ponudio bračni prsten, odlučno se zahvalila na tom krupnom znaku nepažnje.

Svi nam priznaju da imamo prelijepu domovinu.

Kriza duboka k'o Jadransko more, zakonodavstvo blago k'o klima, korupcija masovna k'o turizam.

Više ne nalazim čari u pisanju.

Puno toga sam napisao, a malo toga dočarao.

Država nastaje ugovorom između onog dijela naroda koji ne želi da ga itko predstavlja, a sam ne zna vladati, i drugog dijela istog naroda koji rado bira svoje predstavnike premda bi sam izvanredno umio voditi državničke poslove.

Za neprijateljsko raspoloženje jedan put ti je potreban neprijatelj, a dva puta prijatelj.

U tom grmu više ne leži nitko.

Nijednoj kukavici se više ne može naplatiti ležarina.

Istina je da nas ljubav spaja, ali koliko li nas tek mržnja ne razdvaja?!

Upoznao sam sam sebe – ne mogu biti nepoznati autor.

Bit će kako bude, pa što bude.

Bog žrtvuje one koje voli.

Uzdigni se do te misli svaki put kad budeš u stanju izbjeći svoje žrtvovanje.

Nije vrijedno spomena sve što je vrijedno spomenika.

Ako hodaš stranputicom, ne donosi zaključke naprečac.

„Vau!“ izusti pas i ne zalajavši.

Poslije svladavanja teorijskog dijela učenja stranog jezika slijedi praktični dio – čeka se samo da okupator stigne.

Iz Afganistana stižu smirujuće vijesti – prijedodnevno i poslijepodneвно rasulo države je izjednačeno.

I u Akademiji i u Zoo-u isto: spala knjiga na dva slo-na.

Bila mi je sve, no, puknulo je kada je htjela biti još i više.

Nije umro, samo se ukopao na mjestu.

Što god kažem, ona me nadglasa svojom šutnjom.

Moćniče, razvedri se! Što si smrknuo nebo?!

Kap na mozgu je prethodnica oceanu u duši.

Nama dao Bog, a njima dabogda.

Otkad sam uplatio dopunsko zdravstveno osiguranje,
hipohondri me dopunjuju.

I u stroju se može biti rastrojen.

Premda je nisam vrijeđao, vratila mi se istom mjerom.

Najviše kućnog reda ima u napuštenim kućama.
Zato su i napuštene.

Majka mi kaže da je nisam mnogo namučio kad sam se rađao.

Majčicu prirodu ću tek pitati.

Skoro smo po cijele dane povazdan čekali.

Spomenike uglavnom podižu u prirodnoj veličini – koja nikad ne postane naravna.

Rekli su mi da svoj životopis pretvorim u jednu sliku.
Stavio sam mrtvački sanduk na kolijevku.

Ljubav je slijepa, pravda je slijepa, a i podosta slijepaca se drži principa nemiješanja u stvari koje ih se ne tiču.

I prirodne pojave se zaljubljuju.

Evo, npr., mjesečina je imala kratki spoj u lunaparku.

Šefu radiologije su i bez rendgena gledali kroz prste.

Umjetnici, artiskulirajte se.

Uzela mi je sve pa sad nema ništa.

Htio je popustiti, ali nije išlo. Stoga, kao pametniji, srozao se.

Profesor na ispitu me upitao kakvo mi je znanje, a ja sam kao iz topa ispalio: „Neupitno!“

Mi, Hrvati!

Vi, Hrvati, rezervna momčad.

Naporno radim – od jutra do svog smrknuća.

Kad sve betoniramo, imat ćemo blata k'o novca.

Ne padajte u depresiju.

Uzmite jaku bateriju pa siđite u nju.

Suza je čista kao pobjeda, ali se više ne će zamućivati.

Gdje si ti, pa posvuda te gube!

Na kraju se mrtvi kroje.

Ako me je i ujela za srce, kaže, bilo je to plemenito.

Zaklela se grofom Drakulom.

Ministarstvo financija dajte onima koji imaju spuštenu stopala.

Tko zna bolje od njih snižavati porezne stope?

Nešto me steže u grlu.

Introvertirana omča?

Gradimo novi muzej.

Treba sačuvati obraz.

Najgore je prošlo.

Najbolje još polaže ispit.

E, mirovino, mirovino, i Bogu bi bila teška da nije vječan.

Što sam skrivio Bogu da me ovako kažnjava?

„Vjerojatno ateizam po mjeri Lucifera“, odgovori glas s visine.

Hajduk i Dinamo dvije su žuči bratske!

Dao sam im dopuštenje da me citiraju do mile nevolje.

Vrhunac mog svemirskog programa bio je kad mi je dala deset sekundi da se lansiram iz njena života.

Itd.

Ne tako dalje.

Ne grdite svetce.

Dosta je njima i njihova vlastitog svetogrđa.

Ako je sloboda zagarantirana, zašto su svi njeni jamci pobjegli?

Viđena je kako luta sama i zapuštena.

Hrvatski narode, pokaži još jednom svoje veliko i toplo srce. Udomi pravdu.

Doktor mi je savjetovao da jedem pet puta dnevno, stoga kradem pomanje a češće.

U Hrvatskoj postoje dvije zaštićene vrste: bjeloglavi sup i putroglavi MUP.

Za splet nesretnih okolnosti ne trebaš vraga za frizera.

Samo jedan vijek je srednji, ostali su mediokritetski.

Nisi našao mjesto pod Suncem?

Eno ti ga u hladu!

Samo po sebi se razumije da je samo po nama bilo nerazumljivo.

Osim duboke starosti, što vas još muči na površini vašeg života?

Vi ne možete biti dobar viceprvak ako vam je sve drugo na prvom mjestu.

Vrag je postao pacifist.

Ne da mi mira.

Oni koji su bez veze hvataju vezu.

Oni koji su bezvezni traže vezu.

Oženio sam boksačicu koja mi, u nedostatku vreće za trening, nabija komplekse.

Krađa im nije uspjela jer je zakazao onaj koji je trebao držati ljestve.

Opio se je pa je negdje, u zamjenu, pridržavao stubište.

Ako bolje ne znate, onda bolje nemojte.

Morao sam biti prvak jer mi ništa drugo nije preostalo.

Ako život shvatimo kao predstavu, onda je svaki wc-papir manje karta više.

Filozof uvijek nosi glavu u tvorbi.

Doći će vrijeme kad će knjige ići k'o lude.

I obarati nepismene k'o kulturne.

Očito ne vidite jer vas naočito zasljepljuje.

Što je manje namještenih noseva, više je namještenih borbi.

Prešao je u višu kategoriju.

Sad mokri u tajfun.

Izborili smo se za slobodu govora.

Još samo da ukinemo ropstvo od naglasaka.

Toliko sam siromašan pisac da tražim sponzora za kupnju povećala kojim ću tražiti sponzore.

Prošlo stoljeće više se ne će ponoviti.

Toliko kraha i igara.

Puna je sebe.

Praznine drugih kod nje koriste VIP.

Jedina razlika između košarke i života je u tome što u životu slabiji nema pravo na slobodna bacanja.

Novom vlasniku rudnika rudari se uljudno obraćaju:
„Bilježim se s rovanjem.“

Bit će bolje. Zasad biju loše.

Ako ne umrem zadovoljan, umrijet ću za dovoljan.

Bog se kod stvaranja svijeta nije htio cjenkati – sebi je ostavio bradu, a podbratke je dao političarima.

Što mislite, s kim imate posla?

S besposličarem od zanata.

Čim sam prohodao, znao sam da ću biti košarkaš.

Moji su bili skeptični jer sam napravio korake.

Istražitelji gospodarskog kriminala se ponašaju kriminalno, ali ekonomično.

U socijalizmu smo letjeli s posla jer nam je bilo milije u kapitalizmu puzati do njega.

Ako nema pitanja, sa zadovoljstvom ću vam uskratiti odgovor.

Osjećaj me ne vara – ne bih mogao podnijeti njegov preljub.

Kad god mi je bez razloga dobro, ja se s razlogom osjećam loše.

Pijanci rade na ljubičasto.

Snima se film o Titanicu na još autentičnijim lokacijama od onodobnih.

Pod našim nogama.

Princip je isti, sve ostalo su alijanse.

Glupi žive duže i kad umiru sasvim mladi.

Imate samo dvije opcije: ili vojni udar ili civilno zauzimanje.

Ne jadikujte.

Kujte jade.

Nije NATO mislio ništa loše.

Pa i vjetar sa zapada je zračni udar.

Ne okolišajte s gadovima – zagadit će vam okoliš.

Zatvorska administracija moli kriminalce koji dolaze na odsluženje zatvorske kazne da sa sobom ponesu i prijepis zločina.

Ako konstantno ne vjerujete svojim očima, proučite budućnost optičke varke.

Operirao sam herniju diska.

Disk je stabilno, a ja sam diskutabilno.

A kad se povijest zaista počne ponavljati, veliki diktatori će uskrsavati jedan po jedan.

Buduća prošlost će biti jako dugo razdoblje.

Primili su me na posao servisera i odmah reternirali.

Neugledni engleski premijer nam dolazi u posjet.

S ulica smo sklonili sve ugledne prosjake.

Ispeci pa reci.

Da tako mišljen ne budeš takorekuć.

Nalivpero je eufemizam za pijanog novinara.

Smirio se kad je vidio da je luđačka košulja koju su mu navukli po njegovoj mjeri.

Kod kuće mu je sva odjeća broj manja pa uvijek poludi kad se oblači.

Prije nije bilo hoću-ne ću. Odmah se moralo pristati na par-nepar.

Kakva su danas vremena, poštenje se jedino može steći na nepošten način.

Uvukla mi se pod kožu pa me sad dere s objiju strana.

Loše se udala. A život ju je zaprosio.

Vatikan ima Svetu stolicu, a Hrvatska ima Svetu fotelju.

Život mi zagorčava prostatu.

Uvijek te se sjetim – jer te nikad nisam ni zapamtio.

Dobili smo rat. Dobit ćemo i mir.

Mole se vlasnici pasa s izrazito tužnim očima da se jave izbornom povjerenstvu zbog njihova postavljanja ispred glasačkih kutija.

Dolaze loši dani da smijene bolje dane koji su na mrtvoj straži.

Što se turizma tiče, pun mi je kufer onih kojima je kufer uvijek prazan.

Na dan izbora imamo samo dvije opcije: ili ćemo najbolje birati najgore ili ćemo najgore birati najbolje.

Novine su prije bile bolje zato što je abeceda imala više slova.

Uz ženu je lako biti muškarac.

Bravna država...

Pokazao je znanje. Pokazivanje je moć.

Po čemu ću pamtiti prošlu godinu? Po svojoj demenciji.

Sredovječnosti smo pokazali srednji prst.

Krade se sve manje. Na koncu će i nulu ukrasti.

Kad pjevamo, mi se durimo jer mol uopće ne koristimo.

Drugi put ne ću pasti na ispitu. Ne ću ni prvi jer faks zaobilazim u širokom luku.

Od silnog tapšanja oglušio sam na jedno rame.

Već tri dana i tri noći nisam ni tuđeg ni svojeg oka sklopio. Radim u mrtvačnici, ali sam na bolovanju.

Što nam sve vrijedi kad nam ništa vrijedi?

Prije je vrijedilo: „Imaš kuću, vrati stan.“ Danas: „Imaš vilu, vrati hram.“

Ne će ni vječnost zadugo.

Premijer ima nesuđenu obitelj. Nas, svoju nedonošćad.

Otkad je otišla, ne spavam. Sa sobom je odnijela i dio mog života, a bio je od punog drva.

U teoriji smo svi jednaki pred zakonom, u praksi nismo jednaki ni pred teorijom.

Rijeka je presušila, a koliko žednih je moglo preko nje?

Proslavili smo dijamantni pir, a onda je svatko otišao u svoj krematorij.

Građani! Pijte Coca-colu jer njen vlasnik se bacio u vodu – onečistio vodu, a očistio Coca-colu.

Poslije dugo godina izgradili smo zaobilaznicu. Sad obilazimo te godine do njene gradnje.

Odjelo ne čini čovjeka, a čovjek odijelo još i manje.

I luđaci bi nekog vruga znali kad vrug ne bi imao potvrdu o urednom psihičkom zdravlju.

Glad kuca na vrata? Ma dajte, molim vas, u dvadeset i prvom stoljeću smo, svi imaju zvono na vratima.

Kad god odem u Mađarsku, uvijek prečardašim.

Poštujem Sizifa, ali još više poštujem svoja radna prava. Ako postoji Sizifov posao postoji i Sizifovo bolovanje.

Na zidu rendgenološke ambulante stajao je natpis: „Živite punim plućima, a ne samo vidljivim.“

Više ne ćemo plesati kako drugi sviraju. Prvi su ugodili instrumente.

Umjesto u banku, pogrješkom su provalili u susjednu, ne osobito bogatu vinoteku. Ipak ih je pogodila kap.

Padobran mu se nije otvorio pa mu je mrak pao na oči. Budući da je već bio sumrak, nastavili su padati zajedno.

Kad god dobijem premalo, uvijek kažem: „Što je previše, previše je.“

Proračunskim novcem smo popravili krovništa autobusne, željezničke i „Bog zna što nas čeka“ čekaonice.

Umrli su Lenjin, Mao, Tito, Castro... Ništa ne može biti gore od komunizma.

Laknulo mi je kad mi je doktor rekao: „Po svemu sudeći, vama su dani odbrojeni.“

Bolest jest bolest, ali sudovi su sudovi.

Smanjio sam grješke – svoje ispovjednike sam sveo na minimum.

Kočijaš je toliko psovao da je i sedmom konju u šesteropregu bilo neugodno.

Došla su toliko bogobojazna vremena da i ateisti obilaze crkvu u sve užem luku.

Vođa je jasan. On ne će držati govore – pustit će ih k'o bijesne pse među nas.

Dvosmisleni kažu da ako značenje nije dvojako, onda je dva puta slabo.

Zamijenili su me u rodilištu, ali sam roditeljima čvrsto obećao da ću pronaći pravoga sebe.

Rastali smo se jer nije ostvarila ništa od onoga što sam joj obećao.

Naši kriminalci su jako skromni i štedljivi. Ako oni već rasipaju olovo, željeli bi da novinari olovo štede pa da uopće ne pišu o njima.

Vlada traži novu čistačicu. Prethodna je dobila otkaz jer nije koristila dezificijens pri čišćenju ministarskih fotelja.

Nema ništa dok narod ne izađe na ulice. I ne pomete vladu ili lanjski snijeg.

Naši vojni helikopteri više ne padaju. S borbenog su prešli na miroljubivo zrakomlatstvo.

Svejedno mi je i kad mi ništa ne ide i kad mi ništa ide.

Kada je zdravstvo u pitanju, nemam riječi. Sve odu u komentar.

Ne mogu se žaliti, zato se i žalim.

Politika čini čuda, ali joj nije uspjelo još nijedno čudo pretvoriti u politiku.

Nemojte javno objelodaniti da želite kontrolirati svoj um jer će vam Amerikanci ponuditi besplatne kontrolne punktove.

Nacizam, komunizam... Bez treće nema Adolfa Staljina.

Kad Kinezi dovrše Pelješki most, izgradit će ih još sedam diljem Hrvatske. Sve po osam...

Ako ne možeš misliti na sve, okvači se pa misli o svemu.

„Oprostite, jesu li to vaše prirodne suze ili vam krokodil stoji iza leđa?“

Što nam preostaje? Kusr državnosti.

Previše patetike škodi, ali bolje je mercedesu.

Tko umije, njemu dvije; tko ne umije, njemu više kuglica lota.

Samo u ozbiljnim vremenima možete zbijajući šalu zbijati redove.

Mučaljivi, ne ispadajte iz konteksta šutnje.

Nije mi osobito teško živjeti o kruhu i vodi. Uz kruh imam igre, a uz vodu imam Noinu potporu.

Sad kad je pao komunizam, lakše se diše. Ipak, svake sigurnosti radi, još rastežemo udisaje.

Nema mnogo mediokriteta među nama. Ubi ih prejaka sredina.

Panta rei je najsigurnija nizvodno.

Štovani narodnjaci, između mene i vas su nepremostivi i jaz i *jazz*.

Na žalost, od zdrave pameti bolesni je um često precizniji.

Nikad više uvijek manje.

Koliko ironije u nedostatku ironije?

Bez obzira na sve, bezobzirnost nije sve.

Kako god okreneš, mesojedima je ražanj uvijek dilema.

U totalitarnim sustavima je ipak postojala mrvica demokracije. Zabrane su uvijek bile izabrane.

Premda glazbeno tabularasna, ona je rasna pjevačica.

Piletina je najtraženija droga. Koka in.

Život je dovoljno kratak da u njega stanu sve minimalne razlike između ljudi – koje oni nikada ne će prevladati.

Uči na velikim pogreškama jer su to male pogreške koje su učile na tebi.

Jednom lektoru je već dojadila ona o psima i karavana-
ma pa je uskliknuo: „Slova laju, rečenice prolaze.“

Otkud mi pravo? Pa... s vašeg nedovršenog studija prava.

Odbio je sijati strah jer nisu prosijali svu hrabrost.

Kada su poslije operacije slijepoj pravdi skinuli povez s očiju, sa strahom se pogledala u ogledalo jer se bojala da će tamo ugledati svoju dvojnicu – ćoravu kokoš.

Pa da narod nema izbora? Uvijek može odlučiti na kojoj strani će se maknuti ustranu.

Ako ste stoik, lako je vama biti teško s nama.

Pretio čovjek u kolu? Kolosalan.

Imao je rješenje za sve. Na žalost, falilo mu je sve.

I smrt je jednom položila Hipokratovu zakletvu – kada je Hipokrata zajedno s njegovom zakletvom položila u grob.

„Časna riječ“ po „časna riječ“ i eto brbljive zakletve k
šutljivoj prisezi.

Ako čujete samo jedan ton, vi zamislite i drugi. I dalje
će vam biti monotono, ali vam više ne će biti dosadno.

Zlo i naopako ako je i pila naopako dobro.

Što se tiče moje osobne besmrtnosti, reći ću samo ovo:
„Živio sam u dvama sustavima: u sustavu sa mnom i u
sustavu bez mene.“

Dajte, precizirajte malo, jer *dobrovoljni darovatelji krvi* mogu davati i tuđu krv.

Od „ovo nema smisla“ do „nema smisla“ stane čitava evolucija čovjekova ega.

Umirući, naložio nam je da ne želi minutu šutnje na svom pogrebu. Mi smo se u čudu zgledali jer smo već prešutjeli čitav njegov život.

Život je pred vama. Obidite ga u širokom luku, možda je miniran.

Život je krat... Rez.

Koliko je bezosjećajno imati osjećaje i ništa ne učiniti s njima?

Previše ministara psuje i dakle, vlada bi se ubrzo mogla raspasti na vulgarne faktore.

Podignuli su barikade, ali je počela kiša pa su ih još malo utvrdili da zaista postanu nepropusne kule od karata.

Nije vam to ludo. A u kojoj ludnici stažirate?

Hoće od nas napraviti papagaje. Po tisućiti put ponavljam da im to ne će uspjeti.

Radije bih da me Bog udario mokrom krpom nego što me udario suhim talentom.

Kad zrakoplovima budu isključivo upravljali automatski piloti, hoće li i dalje ljudski faktor biti kriv kad padne – stjuardesa?

Jedini mi je cilj u životu ugledati ciljnu vrpču u besciljnosti.

Uspjeh u politici se sastoji od minus jedan posto talenta i sto i jedan posto rada na ubijanju drugih političkih talenata.

Ako se jednoga dana mimoiđemo, hoće li to utjecati na naše svakidašnje razmimoilaženje?

Japanski vlakovi jure 600 km/h, no Japanci kao da se tome previše ne vesele. Nikad oni ne će steći iskustvo sa željezničkim srećama kao što smo ga mi stekli sa željezničkim nesrećama.

Tolerancija, tolerancija i samo tolerancija. Ništa drugo
vam ne dopuštam.

Nostalgicari, sutra je novi dan dobrih starih dana.

Zemlja nikako da procvjeta. Puno je trideset godina
čekati prebrzih trideset proljeća.

Radim najopasniji posao na svijetu – tjelohranitelj
sam svoje egzistencije.

Došlo je vrijeme da kažemo „ne“ mafiji, a doći će i vrijeme da to glasno izgovorimo.

Današnji svijet je takav da pasti s grane postaje prava animalna filozofija jer je već poprilično nadrasla obično majmunsko razmišljanje.

Mi smo pošteni športaši. Danas idemo po pobjedu. Dosta nam je pobjeda po koje nismo išli.

Za zlo pamćenje postoji jedna riječ, a za dobro pamćenje još ni sve knjige nisu napisane.

Nije imala nijednu grješku. Kako smo oboje mogli toliko pogriješiti?

Mrvicu po mrvicu... i sada imamo u izobilju onoga što nam svako malo nedostaje.

Hrđavu eh smeta i dlaka u uhu.

U osnovnoj školi su ga radi poboljšanja koncentracije penjali na zvonik s vanjske strane. Tek tamo je stekao sposobnost da bude pozoran na satu.

U miru ideš kamo te noge nose, a u ratu ideš kamo te nosila nogiraju.

Nije da se hvalim, ali i negacije me hvale.

Nije to politička kuhinja, to su samo buzdovani i toljage pale na cijenu običnih kuhača.

Na Balkanu dobar savjet željeza vrijedi.

Ako je kamen još u podnožju, a ne već u podnožju, taj koji se s vrha planine dere sigurno nije Sizif.

Prevareni smo. Previše nas vare.

Na Zapadu ništa. Novo.

Znao sam da će mi uz nju put u raj biti posut najlošijim uzdisajima, a put u pakao najboljim jaucima.

Kad ga vide – najboljim pijancima ide pjena na usta – da mu zorno pokažu koliko je on loš vadičep.

Sve je dao i žrtvovao za siromašne. Najviše svoje siromaštvo.

Da papir može govoriti, rekao bi lošem piscu samo jedno: „Idi u cirkus izvoditi svoje točke!“

Moji i njeni putevi su se sjekli samo pod odlaznim kutovima.

Hrvatska fatamorgana: „Iza plota zaplotnjaci, ispred plota pijani zakonodavci, a plota nigdje.“

JRM je mogla i uzvodno, i nizvodno i kroz vodu, ali protiv vode u ušima nikako.

Ako vas uistinu boli glava, više nema nikakva razloga da vas glavobolja muči.

Ništa mu nije bilo sveto – jer mu je sve bilo posvećeno.

Najljepše žene Hollywooda su samo lijepe žene. Sretna šuma ih je omela da budu i najljepše žene.

U Francuskoj revoluciji su padale i nevine glave, što ne znači da je opalo lišće Oktobarske revolucije imalo bilo krivlje.

Pronevjeritelji su ateisti s dna kace.

Uvijek gledam kako rade drugi pa napravim onako kako bi drugi napravio da je na mom mjestu.

Vi ste pametni. Vama ne treba ponavljati da smo vam već dvaput rekli.

Izaberimo najbolje. Najbolji znaju da su loši, ali drugog izbora nismo imali mi, a još manje oni.

Bilo je suza na rastanku. Pa, i kamen bi proplakao jer to je bio lažni rastanak.

Kad vidimo kako Atlas nosi Zemlju na leđima, pogrbi-
mo se, ne iz suosjećanja prema Atlasu, već da spremno
dočekamo kad mu Zemlja padne s leđa i pretvori se u
krhotine koje treba u što kraćem vremenu pokupiti i za-
lijepiti.ž

Ništa im ne vjerujte; čim zinu, prešute laž.

Za prolivenim mlijekom vrijedno je mukati, ali samo do novog kukanja.

Prilikom prvog uskrsnuća, o mrtvima sve najbolje od najboljeg.

Ja vaš humor ne razumijem. Vi ste Englez po profesiji?

Oh, kako bih rado zamrzio govor mržnje, da takvo što postoji, da u njega ne svrstavaju prošaptane kletve i bijesne urlike, govor ponajmanje.

Morate razumjeti da ste nas razumjeli.

Malo sutra za nimalo danas.

Za dlaku sam izbjegao ćelavost.

